D3 | (NC") 86 1'G(21 '21)

"ולא בהמה טמאה, והלא באזהרה היא, אלא לעבור עליה בעשה ולא העשה", לשון רש"י, וכך היא בת"כ¹¹. והרב רבי משה¹⁰ אמר שהוא למעט בשר האדם, אותה האכלו, ולא אדם, ובשרו וחלבו בעשה. ולא מצינו שידרש כן לרבוחינו, מהלכי שתים וה ממה ששנינו שם בת"כ⁷¹, יכול אף בשר מהלכי שתים וחלב מהלכי שתים יהו בלא העשה על אכילחן, ה"ל זה לא האכלו (פסוק ד)¹⁸, זה בלא העשה על אכילחו,

10 5151500.

אכילחן, וידון הרב מזה שאינו בלא תעשה אבל הוא בעשה ודרשו מן הכחוב אותה תאכלו, ואין הדבר כן שבפירוש אמרו

חכמים"! ברם מהלכי שתים וחלב מהלכי שתים שאפילו מצוח

דאמסקנא (ב) במוך רמגלייא מישופא אחרינא רהוא אפילו איסור אין בו והיינו דמסיים אוליא אם המלב כו' ולא אוליא אם הבשר כו' מ"ל [יה] זה פמא כלומר דאי לא הוה כסיב אלא מישופא קמא אחלב הוה מוקמיק ליה והיי בשר בלא מעשה אבל כיון דכסיבי סרי מישופי ממעטיק מינייהו בשר וחלב ומוקמיק מישופא קמא לבשר ששמענו בו איסור משום לא הבא מכלל עשה ומישופא בתרא דמפהר ליה לגמרי לחלב שלא שמענו בו איסור כלל"אאמ"ג רמסיים בהואין בשר מהלכי שמים וחלב מהלכי שמים בלא העשה על אכילמם לאו למימר שיהיו שניהן שוי הוזכרו חלב ודם ולא הוזכר בשר ובברייהא שבח"ב הוזכרו חלב ובשר ולא הוזכר דם ועוד שבברייהא שבח"כ הוזכרו שני מיעומין שבהחלה דבברייסא (6) דגמרין ממעט דם מהלכי שחים מדכחיב יהוא ובריש פרק דם שחיטה [דף כ:] ממעט ליה מדכחיב לעוף ולבהמה דסנו רבק כל דם לא מאכלו שומע אני אפילו דם מהלכי שחים כו' ולפיכך כ"ל שכוונת שחי הברייסום הללו דדם וחלב שרו לגמרי ובשר כהי דליסיה בלא ז"ל אבל. בממלה אכמוב הממיהות שיש על ברייתות הללו ומתוכן יתבאר מה שהביא להרמב"ם ז"ל לומר כך חדא שבברייתא זו השטיה בגמרא אמרו מ"ל זה זה עמא ואין חלב מהלכי שמים עמא ולבסוף אמר ס"ל עמא הוא (זה) הוא עמא רמשמע דררשי מרי מיעוטי זה והוא ובבריימא השטיה כאן לא הזכירו אלא הוא ועוד שבבריימא עלמה של מ"כ שיט אם לשוכם דמעיקרא אמר ס"ל זה זה עמא ואין חלב מהלכי שמים טמא רמשמע אפילו איסורא ליכא ולבסוף אמר ואין בשר וחלב מהלכי שחים בלא מצשה על אכילסן רמשמע דאיסורא מיהא איכא ועור מעשה בלאו הבא מכלל עשה מיהא אישא וברייחא דח"ב גיך פי' מעיקרא קאמר יכול אף בשר מהלכי שמים וחלב מהלכי שמים יהו בלא מעשה על אכילתן ולא הזכירו שם דם לפי שאי אפשר לומר שיהו בלא העשה שכבר נתמעע בברייהא השנייה בריש פרק דם שחישה מדכהיב לעוף נאסר משום לאו הבא מכלל עשה והשמא ממעטיטן ליה מלא מעשה ומיעוטא בסרא רמטהריטן ליה לגמרי מוקמיטן ליה בחלב שלא שמענו בו איסור כלל [ואין ה"ל] דברישא דבריימא דמ"כ דממעט מלב מזה הוה ליה לסיומי ואין חלב מהלכי שמים, בלא מעשה אלא דקושמא בעי למימר לאיסור אע"פ שאין בהם לאו אלא לומר שהמיעוש האחרון גלה על המיעוש הראבון שבא למעע שאין בשר וכל שכן חלב בלא העשה על זה לא סאכלו אם הגמל כי' עמא הוא לכם וסרי מיעומי דרשינן מיניה מד מדכחיב ברישא אם זה לא סאכלו דמשמע זה בלאו ואין אחר בלאו ולבהמה והיא עצמה שנויה בס"כ בפרשה זו ואמר ה"ל זה זה טמא ואין חלב מהלכי שהים טמא דקרא בפרשת ביום השמיני הכי כחיב אך את ואירך מדכסיב בסיפא פמא הוא רמשמע. הוא פמא ואין אחר פמא אלא סהור גמור ומישוטא קמא דלא מטהר ליה לגמרי אחי לבשר שכבר ולי נראה לקיים רברי הרמב"ם

יוש מדבריהם אין בו, ואם היה בשרו אסור כל היוצא מן מא טמא²⁰, ודם השרץ ודם האדם מעטו אותן חכמים יסור דם¹², ואמרו²² דם השרץ כבשרו, לוקה עליו משום ץ שאין בו משום דם, ועשאוהו כבשר, אבל מה שאמרו²³ ינן בלא תעשה על אכילתן, לומר שלא תמעט ממנו²⁴, מותרין. אבל לפי דעתי יהיה זה בבשר מן החי, אבל מדו בו גזירה שוה מעגלה ערופה שאסור בהנאה²⁵.